

सप्तस्रस्त्राणिमहदहंकारपंचनम्यानाणि षडंगं सर्वज्ञतात्सिरनादिबोधः स्वतंत्रज्ञानित्वमनुसंधानं अनंतवाक्त्विभविमोर्विभक्ताः षडतुरंगानिमदेश्वरत्वेति जगत्कमुक्तं
ननं विभक्त्यभावाभिमतत्वेननित्यं गृहीतस्य एतत्त्वेनाज्ञातस्य ज्ञापनं विधिः सत्त्वस्य पुरुषात् भिन्नत्वेन ज्ञानं तदस्यात्तादृशयोगो वृत्तिनिरोधस्तत्रस्थस्तन्यात्र निष्ठस्तो निष्कलं विज्ञाते
हंकारं विभक्त्यभावाभिमतत्वेननित्यं गृहीतस्य एतत्त्वेनाज्ञातस्य ज्ञापनं विधिः सत्त्वस्य पुरुषात् भिन्नत्वेन ज्ञानं तदस्यात्तादृशयोगो वृत्तिनिरोधस्तत्रस्थस्तन्यात्र निष्ठस्तो निष्कलं विज्ञाते
॥२३॥ २४॥ २५॥ २६॥ २७॥ २८

विदित्वासप्तस्रस्त्राणि षडंगं त्वं च मूर्तिरितः ॥ प्रधानविधियोगस्थस्त्वामेव विज्ञाते बुधः ॥२३॥ एवमुक्ते मया पार्थ भवेन्नर्तिविनाशने ॥ चराचरं जगत्सर्वं सिंहनादं त
दाकरोत् ॥२४॥ तं विप्रसंघाश्च सरासराश्च नागाः पिशाचाः पितरो वयांसि ॥ रक्षोगणा भूतगणाश्च सर्वं महर्षयश्चैव तदा प्रणेमुः ॥२४॥ मम मूर्ध्नि च दिव्यानां
कुसुमानां सुगंधिनां ॥ रात्रा यो निपतंति स्म वायुश्च सुखो ववौ ॥२६॥ निरीक्ष्य भगवान् देवीं ह्यमां च जगद्धितः ॥ शतक्रतुं चाभिवीक्ष्य स्वयं मामाह
शंकरः ॥२७॥ विदुः कृष्णपरां भक्तिमस्माकं तव शत्रुहन् ॥ क्रियतामात्मनः श्रेयः प्रीतिर्हित्वयि मे परा ॥२८॥ वृणीष्व षोडशान् कृष्णदाता स्मितवस
त्तम ॥ ब्रूहियादवशाद्दुर्लया निच्छसि सुदुर्लभां ॥४२९॥ इति श्रीमहाभारते अनुशा० आनुशा० मेघवाहनपर्वारखाने चतुर्दशोऽध्यायः ॥११४॥ ॥
कृष्ण उवाच ॥ मूर्ध्नि निपत्य नियतस्तेजसन्निचयेततः ॥ परमं हर्षमागत्य भगवंतमथाब्रुव ॥१॥ धर्मो हृदयं युधि शत्रुघातं यशस्तथाग्रं परमं बलं
च ॥ योगप्रियत्वं तव सन्निर्घृणोक्तानां च शतं शतानि ॥२॥ एवमस्त्विति तद्वाक्यं मया क्तः प्राह शंकरः ॥ ततो मां जगतो माता धारिणी सर्वपावनी
उवाचो मा प्रणिहिता शर्वाणी तपसां निधिः ॥ दत्तो भगवता पुत्रः सांबो नाम तवानघ ॥४॥ मत्तोष्य षोडशान् गृहाण त्वंदशमिते ॥ प्रणम्य शिर
सासा च मया क्ता पांडुनंदन ॥५॥ द्विजेष्वकोपं पितृतः प्रसादं शतं कृतानां परमं च भोगं ॥ कुले प्रीतिं मातृतश्च प्रसादं शमप्राप्तिं प्रवृणोत्सपिदाक्ष्यं ॥
उमोवाच ॥ एवं भविष्यत्यमरप्रभावना हं मृषा जानुवदे कदाचित् ॥ भार्या सहस्राणि च षोडशैव तासु प्रियत्वं च तथा क्षयं च ॥७॥

मेघवाहन इंद्ररूपी महादेवः तस्य माहात्म्यप्रतिपादकं पर्वमेघवाहनपर्वतत्रायमध्यायः इति अनुशासनपर्वणिने० भा० चतुर्दशोऽध्यायः ॥११४॥ ॥७॥ मूर्ध्नेति सन्निचये स्थितमि
ति शेषः ॥१॥ योगेन सहितं प्रियत्वं इति द्वौर्वो ॥२॥ धारिणी योषिका ॥३॥ ४॥ ५॥ ६॥ एवं भविष्यतीति प्रार्थितान् वरानभ्यनुज्ञाय स्वयं भवानी वराष्टकं ददाति तत्रामरप्रभावेति संबोधनेनेको
वरः सूचितः नाहं मृषा जानुवदे इति त्वमपि मृषा मावदेति द्वितीयः षोडशसहस्रभार्या इति तृतीयः तासु प्रियत्वं मिति चतुर्थः पूर्वोक्ता सर्वप्रियत्वादयः अक्षयं धनधान्यादीत्यर्थादिति पंचमः
॥७॥